

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobce společnosti **TRIDO s.r.o.**, se sídlem v Blansku, Na Brankách 3, zast. Ing. Janou Gebauerovou, daňovou poradkyní se sídlem v Olomouci, U Dvora 10, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem v Brně, Nám. Svobody 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2010, č.j. 9370/10-1101-701962

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Na základě zprávy o daňové kontrole daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků ze dne 30.11.2009 předepsal správce daně prvního stupně k přímému placení žalobci daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků za zdaňovací období roku 2006 ve výši 480,- Kč a zároveň žalobci sdělil, že mu vzniká povinnost uhradit penále ve výši 96,- Kč. Správce daně prvního stupně dovořil, že žalobce porušil ust. § 38k odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „ZDP“), neboť poskytnul zaměstnankyni M. K. slevu na dani podle ust. § 38ba odst. 1 písm. a) tohoto zákona při výpočtu zálohy na daň za měsíc říjen r. 2006, přičemž předmětnou slevu na dani této osobě poskytl již její předchozí zaměstnavatel.

Odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru správce daně prvního stupně bylo žalovaným žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuto.

II.

Stručné shrnutí argumentů obsažených v napadeném rozhodnutí žalovaného

[2] Na základě výsledků daňové kontroly u žalobce bylo zjištěno, že plátce daně ve zdaňovacím období roku 2006 srazil a odvedl v nesprávné výši zálohy na daň z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků za měsíc říjen r. 2006. Plátce daně porušil ust. § 38k odst. 3 zákona o daních z příjmů, neboť poskytl paní M. K., zaměstnankyni žalobce slevu na dani podle ust. § 35ba odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů při výpočtu zálohy na daň za měsíc říjen r. 2006, ačkoliv ze zápočtového listu jmenované, který předložila plátcovi daně, je zřejmé, že jí předmětnou slevu poskytl již předchozí zaměstnavatel. Bývalý zaměstnavatel M. K. správci daně poskytl listiny, z nichž je zřejmé, že jmenované byla poskytnuta sleva na dani podle ust. § 35 ba odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů při výpočtu zálohy na daň za měsíc říjen r. 2006. Plátce daně je povinen postupovat v souladu se zákonem o daních z příjmů a sražen daň poplatníkům ve správné výši. Ust. § 35ba ZDP je bráněno situacím, při nichž by mohlo dojít k dvojímu poskytnutí měsíční slevy na dani při výpočtu záloh na daň poplatníkům. Pokud plátce daně přijme v průběhu kalendářního měsíce do pracovního poměru poplatníka, který u něj řádně podepíše prohlášení k dani, plátce daně není oprávněn poskytnout poplatníkovi měsíční slevu na dani, aniž by měl ověřenou skutečnost, zda mu za stejný kalendářní měsíc nebyla poskytnuta měsíční sleva na dani předchozím zaměstnavatelem. Plátce daně pod vlastní majetkovou odpovědností odvádí ve správné výši daň sraženou poplatníkům a je na něm, zda vstoupí v jednání s předchozím zaměstnavatelem poplatníka a předmětné skutečnosti ověří. Jestliže je na stejné období poskytnuta měsíční sleva i novým zaměstnavatelem, což bylo správcem daně prokázáno, je třeba neoprávněně poskytnutou měsíční slevu na dani předepsat plátcovi daně k přímému placení. Podle ust. § 69 odst. 1 daňového řádu je plátce daně povinen srazit nebo vybrat z daňového základu daň ve stanovené výši a odvést ji správci daně ve lhůtě stanovené tímto nebo zvláštním zákonem.

III.

Žalobní argumentace

[3] Žalobce nesouhlasí se zvýšením základu daně o uplatněné nezdanitelné položky u pracovnice M. K., jmenovaná nastoupila do pracovního poměru v průběhu měsíce a při nástupu v souladu s ust. § 38k ZDP podepsala prohlášení poplatníka daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků. Žalobce splnil zákonem uloženou povinnost předložením podepsaných prohlášení správci daně. Zákon neukládá žalobci povinnost vstoupit v jednání s předchozím zaměstnavatelem jmenované, resp. u bývalého zaměstnavatele zjišťovat, zda je prohlášení zaměstnance pravdivé či nikoliv. Zákon neumožňuje zaměstnavatelům libovolně poskytovat informace o svých bývalých zaměstnancích k výzvě třetích subjektů bez toho, aby zákon ukládal povinnost informace poskytnout. Poskytnutím takových informací by bývalý zaměstnavatel porušil zákon č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů a zasáhl tak do osobnostních práv zaměstnance. Žalobci není ani známo, jak by měl postupovat v případě, kdy bývalý zaměstnavatel by odmítl žalobci informace o zaměstnanci sdělit. Rovněž ZDP prostřednictvím příslušného tiskopisu považuje toto prohlášení pracovníka za dostatečné, kdyby tomu tak nebylo, byly by v zákoně uloženy povinnosti zaměstnavateli, aby údaje podepsané pracovníkem dále prověřoval u předchozího zaměstnavatele. Požadavek žalovaného, aby žalobce prověřoval u třetích osob pravdivost údajů, které zaměstnanci

uvedou v prohlášení k dani z příjmů je nezákonný, nelze po žalobci spravedlivě požadovat, aby tak činil. Není pravdou, že by ze zápočtového listu M. K., který předložila plátcí daně, mělo být zřejmé, že jí předmětnou slevu na dani poskytnul již předchozí zaměstnavatel. Z tohoto listu nevyplývá ani, že by pracovnice v daném měsíci měla zdanitelné příjmy. Pochybení žalovaného spočívá zejména v chybném posouzení skutkového stavu, v hodnocení důkazů, nehodnocení každého důkazu jednotlivě a všech důkazů v jejich vzájemné souvislosti, nepřihlížení ke všemu, co v daňovém řízení vyšlo najevo a v chybné právní kvalifikaci.

IV.

Stanovisko žalovaného

[4] Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě setrval na skutkové a právní argumentaci, jak je uvedena v jeho žalobou napadeném rozhodnutí. Dále uvedl, že neobstojí námitka žalobce, že se nemohl obrátit na původního zaměstnavatele M. K. z důvodu porušení zákona č. 101/2000 Sb. Zjištěný skutkový stav je podložen provedenými důkazy, při jejichž hodnocení postupoval žalovaný v souladu s ust. § 2 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků, ve znění platném pro projednávanou věc. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

V.

Stručný obsah nařízeného jednání před soudem

[5] V rámci nařízeného jednání setrvali účastníci řízení na svých dosavadních procesních stanoviscích. Žalobce zdůraznil, že mu správní orgány ukládaly povinnosti nad rámec zákona. Škoda, která vznikla státu, byla zcela nepatrná, přičemž během roku poskytnuté slevy se započítají a srovnají.

VI.

Právní hodnocení soudu

[6] Mezi účastníky řízení je nesporné, že paní M. K. měla sjednán pracovní poměr do 20.10.2006 u zaměstnavatele společnosti i-center, s.r.o. Ve stejném měsíci jmenovaná nastoupila do pracovního poměru u žalobce. U obou těchto zaměstnavatelů jmenovaná pobírala mzdu, přičemž oba dva zaměstnavatelé přihlídlí k měsíční slevě na dani podle § 35ba ZDP a u obou zaměstnavatelů jmenovaná podepsala prohlášení ve smyslu ust. § 38k odst. 4 ZDP. Sporné mezi účastníky řízení je, zda žalobce srazil a odvedl v nesprávné výši zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, neboť poskytl měsíční slevu na dani podle § 35ba ZDP výše jmenované osobě a zda tedy byl žalovaný, resp. správce daně prvního stupně, oprávněn předepsat mu daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků k přímému placení, jak k tomu v projednávané věci došlo.

[7] Podle ust. § 69 odst. 1 věta první a druhá daňového řádu, daň nebo úhradu na zajištění daně, kterou byl plátcé daně povinen srazit, nebo vybrat z daňového základu, odvede správci daně ve lhůtě stanovené tímto nebo zvláštním zákonem. Pokud tyto daňové částky nebyly sraženy nebo vybrány ve stanovené výši nebo odvedeny ve stanovené lhůtě, předepíše správce daně plátcí daně tyto částky k přímému placení.

[8] Podle ust. § 38k odst. 3 ZDP pobírá-li poplatník za stejný kalendářní měsíc mzdu současně nebo od více plátců daně, přihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba ZDP a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění pouze jeden plátců daně, u kterého uplatní poplatník nárok podle odst. 1 a podepíše prohlášení podle odst. 4.

[9] Podle ust. § 38k odst. 4 ZDP plátců daně srazí zálohu podle § 38h odst. 3 ZDP a přihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba ZDP a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění, podepíše-li poplatník do 30 dnů po vstupu do zaměstnání a každoročně nejpozději do 15. února na příslušné zdaňovací období prohlášení o tom, a) jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání slevy na dani podle § 35ba ZDP, popř. jak se změnily, b) že současně za stejné zdaňovací období, ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje nárok na slevu na dani podle § 35ba ZDP u jiného plátců daně a že současně na stejné období kalendářního roku nepodepsal u jiného plátců prohlášení k dani, c) zda je k 1. lednu příslušného zdaňovacího období poživitelem starobního důchodu, d) jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání daňového zvýhodnění na vyživované dítě (§ 35c ZDP), popř. kdy a jak se změnily a jedná-li se o zletilé studující dítě, že nepobírá plný invalidní důchod, e) že současně za stejné zdaňovací období, ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období, neuplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované dítě u jiného plátců daně, že daňové zvýhodnění na to samé vyživované dítě za stejné zdaňovací období, ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období, neuplatňuje jiná osoba.

[10] Podle ust. § 38j odst. 2, písm. e), bod šestý ZDP musí mzdový list pro účely daně obsahovat za každý kalendářní měsíc měsíční slevu na dani podle § 35ba ZDP a zálohu sníženou o případnou měsíční slevu na dani podle § 35ba ZDP.

[11] Podle ust. § 38j odst. 3 ZDP na žádost poplatníka je plátců daně povinen za období, za které byla vyplácena nebo zúčtována mzda, vystavit nejpozději do 10 dnů od podání žádosti doklad o souhrnných údajích uvedených ve mzdovém listě, které jsou rozhodné pro výpočet základu daně, daně, záloh a pro poskytnutí slevy na dani podle § 35ba ZDP a daňového zvýhodnění; kopii vystaveného dokladu plátců uschová.

[12] Podle ust. § 249 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění platném pro projednávanou věc, je zaměstnanec povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, majetku, ani k bezdůvodnému obohacení. Hrozí-li škoda, je povinen na ni upozornit nadřízeného vedoucího zaměstnance.

[13] Podle ust. § 251 odst. 1 posledně citovaného zákona, na zaměstnanci, který vědomě neupozornil nadřízeného vedoucího zaměstnance na škodu hrozící zaměstnavateli, nebo nezakročil proti hrozící škodě, ačkoliv by tím bylo zabráněno bezprostřednímu vzniku škody, může zaměstnavatel požadovat, aby se podílel na náhradě škody, která byla zaměstnavateli způsobena, a to v rozsahu přiměřeném okolnostem případu, pokud ji není možné nahradit jinak.

[14] Podle ust. § 4 písm. a), e) a n) zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění platném pro projednávanou věc, se pro účely tohoto zákona rozumí osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů; subjekt údajů se považuje za určený, nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Zpracováním osobních údajů se pro účely tohoto zákona rozumí

jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky; zpracování osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Pro účely tohoto zákona se rozumí souhlasem subjektu údajů svobodný a vědomý projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svolení subjektu údajů se zpracováním osobních údajů.

[15] Podle ust. § 5 odst. 2, písm. a) posledně citovaného zákona správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat, jestliže provádí zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce.

[16] Z citovaného ust. § 38k odst. 3 ZDP jednoznačně vyplývá, že smyslem tohoto ustanovení je zamezit situaci, kdy by poplatník, který pobírá za stejný kalendářní měsíc mzdu postupně, příp. současně od více plátců daně, měl zohledněnu měsíční slevu na dani podle § 35ba ZDP u obou zmiňovaných plátců daně. Uvedené ust. § 38k odst. 3 ZDP stanoví, že v takovémto případě může přihlédnout k měsíční slevě na dani podle § 35ba ZDP u poplatníka pouze jeden plátec daně, u kterého uplatní nárok podle odst. 1 a podepíše prohlášení podle odst. 4.

[17] V dané věci paní M. K. pobírala v jednom kalendářním měsíci mzdu postupně, a to nejprve od plátce daně společnosti i-center s.r.o., u něhož uplatnila nárok podle ust. § 38k odst. 1 ZDP a podepsala prohlášení podle ust. § 38k odst. 4 ZDP a poté za stejný měsíc pobírala mzdu i od plátce daně – žalobce, u něhož rovněž uplatnila uvedený nárok, podepsala prohlášení podle ust. § 38k odst. 4 ZDP. Za této situace je nutno souhlasit se stanoviskem správce daně prvního stupně i žalovaného, že žalobce nebyl oprávněn přihlédnout k měsíční slevě na dani podle § 35ba ZDP, neboť k ní přihlédl jiný plátec daně, a to společnost i-center s.r.o. Jestliže tak učinil, což se v dané věci stalo, správce daně prvního stupně byl oprávněn postupem ve smyslu ust. § 69 odst. 1 věta druhá daňového řádu předepsat plátcům daně daňové částky, které nebyly sraženy nebo vybrány ve stanovené výši, k přímému placení. Jelikož žalobce byl v postavení plátce daně a ve smyslu ust. § 6 odst. 3 daňového řádu je tedy osobou, která pod vlastní majetkovou odpovědností odvádí správci daně daň vybranou od poplatníků nebo sraženou poplatníkům, byl povinen zjistit, zda nedošlo k situaci předvídané ust. § 38k odst. 3 ZDP, neboť paní M. K. nastoupila k žalobci do pracovního poměru v průběhu kalendářního měsíce a předtím byla zaměstnána u jiného zaměstnavatele. Na skutečnost, zda u jmenované osoby předchází plátcem daně přihlédl k měsíční slevě na dani podle § 35 ba ZDP se měl žalobce především informovat u daňového poplatníka, který podepisuje prohlášení podle ust. § 38k odst. 4 ZDP. Jak vyplývá ze shora citovaného ust. § 249 odst. 1 zákoníku práce, je zaměstnanec povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na majetku a hrozí-li škoda, je povinen na ni upozornit nadřízeného vedoucího zaměstnance. Pro případ porušení této povinnosti pak shora citované ust. § 251 odst. 1 posledně citovaného zákona stanoví možnost zaměstnavatele požadovat, aby se zaměstnanec podílel na náhradě škody, která byla zaměstnavateli způsobena. Údaj, jaké skutečnosti jsou u daňového poplatníka dány pro přiznání slevy na dani podle § 35 ba ZDP, popř. kdy a jak se změnily a zda současně za stejné zdaňovací období, ani stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období, neuplatnil nárok na slevu na dani podle ust. § 35ba ZDP u jiného plátce daně a že současně na stejné období kalendářního roku nepodepsal u jiného plátce prohlášení k dani, je součástí prohlášení k dani ve smyslu ust. § 38k odst. 4 ZDP, které jak žalobce v žalobě uvádí, paní M. K. podepsala při nástupu do pracovního poměru u žalobce. Uvedený údaj byl žalobce oprávněn zpracovávat, a to i bez souhlasu subjektu údajů, neboť

byť jím prováděl zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce (viz ust. § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění platném pro projednávanou věc). Bez uvedeného souhlasu informace o zohlednění měsíční slevy týkající se jmenované osoby by byl oprávněn poskytnout i předchozí zaměstnavatel, neboť by to bylo nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů žalobce, jakožto jiné dotčené osoby. Takové poskytnutí údaje by nebylo v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého či osobního života (ust. § 5 odst. 2 písm. e) posledně citovaného zákona). Především však bylo na žalobci, aby uvedené údaje získal od své zaměstnankyně M. K. postupem shora naznačeným.

[18] Nad rámec uvedeného soud nezjistil jinak obecně namítané chybné posouzení skutkového stavu, hodnocení důkazů, nehodnocení každého důkazu jednotlivě a všech důkazů v jejich vzájemné souvislosti, nepřihlídnutí ke všemu, co v daňovém řízení vyšlo najevo. Jak již bylo uvedeno, spor mezi účastníky řízení se koncentroval na otázku, zda žalobce správně přihlédl k měsíční slevě na dani podle ust. § 35ba ZDP za situace předvídané v ust. § 38k odst. 3 ZDP.

[19] S ohledem na výše uvedené Krajský soud v Brně žalobu jako nedůvodnou postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VII. Náklady řízení

[20] O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákona jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl žalobce neúspěšný a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož však z obsahu soudního spisu nebylo zjištěno, že by žalovanému v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady nad běžnou činnost vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává v příslušném počtu vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 20.2.2012

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu